

# Zločinnosť v Bielom dome: Vzostup politického psychopata

- CZ24 News | 12. ledna 2024

**USA: "Keď to robí prezident, znamená to, že to nie je nezákonné." — Richard Nixon**

Pred mnohými rokmi sa v novinovom titulku vyskytla otázka: „ [Aký je rozdiel medzi politikom a psychopatom?](#) “ Odpoveď vtedy a teraz zostáva rovnaká: [Žiadne](#) . Nie je [rozdiel](#) medzi psychopatmi a politikmi.

Rovnako nie je veľký rozdiel medzi zmätkom, ktorý na nevinných životoch napáchali ľahostajní, bezcitní, sebeckí, nezodpovední, parazitickí zločinci a [vyvolení úradníci, ktorí klamú svojim voličom](#) , vymieňajú politické výhody za príspevky na kampaň, zatvárajú oči pred želaniami voličov, podvádzajú daňových poplatníkov o ťažko zarobené doláre, uprednostňujú korporátnu elitu, upevňujú vojensko-priemyselný komplex a málo premýšľajú o tom, aký dopad môžu mať ich nepremyslené kroky a narýchlo prijatá legislatíva na bezbranných občanov.

Psychopati aj politici majú tendenciu byť [sebeckými, bezcitnými, nemilosrdnými používateľmi iných, nezodpovednými, patologickými klamármi](#) , glibmi, podvodníkmi, bez výčitiek svedomia a plytkými.

Charizmatickí politici, podobne ako kriminálni psychopati, [prejavujú neschopnosť prijať zodpovednosť za svoje činy](#) , majú vysoký pocit vlastnej hodnoty, sú chronicky nestabilní, majú sociálne deviantný životný štýl, potrebujú neustálu stimuláciu, majú parazitický životný štýl a majú nereálne ciele.

Nezáleží na tom, či hovoríte o demokratoch alebo republikánoch.

Politickí psychopati sú z veľkej časti vystrihnutí z toho istého patologického plátna, prekypujú [zdanlivo ľahkým šarmom a pýšia sa vypočítavými myslami](#) . Takíto vodcovia nakoniec vytvárajú patokraciu: totalitné spoločnosti usilujúce sa o moc, kontrolu a ničenie slobody vo všeobecnosti a tých, ktorí svoje slobody využívajú.

Keď psychopati získajú moc, výsledkom je zvyčajne nejaká forma totalitnej vlády alebo patokracia. „V tom momente [vláda koná proti záujmom svojich vlastných ľudí](#) okrem uprednostňovania určitých skupín,“ poznamenáva autor James G. Long. „V súčasnosti sme svedkami zámernej polarizácie amerických občanov, nezákonných akcií a masívneho a zbytočného získavania dlhov. To je [typické pre psychopatické systémy](#) a veľmi podobné veci sa stali v Sovietskom zväze, keď sa pretiahol a zrútil.

Inými slovami, zvolenie psychopata do verejnej funkcie sa rovná národnému hara-kiri, rituálnemu aktu sebazničenia, sebazničenia a samovraždy. Signalizuje zánik demokratickej vlády a kladie základy pre totalitný režim, ktorý je legalistický, militaristický, nepružný, netolerantný a neľudský.

Je neuveriteľné, že napriek jasným dôkazom škôd, ktoré už nášmu národu a jeho občanom spôsobila psychopatická vláda, voliči naďalej volia psychopatov do mocenských a vplyvných pozícií.

Štúdia z Southern Methodist University skutočne zistila, že Washington, DC – hlavné mesto našej krajiny a sídlo moci našich takzvaných predstaviteľov – [je najvyššie na zozname regiónov, ktoré sú obývané psychopatmi](#) .

Podľa [investigatívneho novinára Zacka](#) Beauchampa

„V roku 2012 skupina psychológov hodnotila každého prezidenta od Washingtona po Busha II. [pomocou](#) ,odhadov psychopatie odvodených z osobnostných údajov, ktoré o každom prezidentovi doplnili historici experti.

Zistili, že prezidenti majú tendenciu mať pre psychopata charakteristickú nebojácnosť a nízku úroveň úzkosti – črty, ktoré vyzerajú, že prezidentom pomáhajú, ale tiež [môžu spôsobiť, že robia neuvážené rozhodnutia](#) , ktoré ubližujú životom iných ľudí.

Ochota uprednostňovať moc nad všetkým ostatným, vrátane blaha svojich blízkych, bezohľadnosť, bezcitnosť a [absolútny nedostatok svedomia](#) patria medzi definujúce črty sociopata.

Keď nás naša vlastná vláda už nepovažuje za ľudské bytosti s dôstojnosťou a hodnotou, ale za veci, s ktorými treba manipulovať, manévrovať, získavať údaje, manipulovať s nimi polícia, podvádzať, aby sme uverili, že má na srdci naše najlepšie záujmy, s ktorými sa bude zle zaobchádzať, ak sa odvážime vstúpiť do väzenia. mimo radu a potom nespravodlivo potrestaní bez výčitiek svedomia – napriek tomu, že sa odmietame priznať k svojim chybám – už nepôsobíme v ústavnej republike.

Namiesto toho zažívame patokraciu: tyranii v rukách psychopatickej vlády, ktorá „[operuje proti záujmom svojich vlastných ľudí okrem uprednostňovania určitých skupín](#)“.

Horšie je, že psychopatológia sa neobmedzuje len na osoby na vysokých postoch vlády. Medzi obyvateľstvom sa môže [šíriť ako vírus . Ako sa dospelo k záveru](#) akademickej štúdie o patokracii ,

„[T]yrania neprekvitá, pretože zvečňovatelia sú bezmocní a ignorujú svoje činy. Prekvitá, pretože sa aktívne identifikujú s tými, ktorí podporujú hanebné činy ako cnostné.“

Ľudia sa jednoducho nepostavia do radu a salutujú. Práve prostredníctvom vlastnej osobnej identifikácie s daným vodcom, stranou alebo spoločenským poriadkom sa stávajú agentmi dobra alebo zla.

Veľa závisí od toho, ako si lídri „[pestujú zmysel pre identifikáciu so svojimi nasledovníkmi](#)“ , hovorí profesor Alex Haslam.

„Chcem povedať, že jedna celkom zrejímavá vec je, že lídri hovoria o „my“ a nie o „ja“ a v skutočnosti to, o čom je vedenie, je kultivácia tohto pocitu zdieľanej identity o „my-ness“ a potom prinútiť ľudí, aby chceli konať v zmysle. tohto „my-ness“, aby sme presadzovali naše kolektívne záujmy. . . . [My] je jediné slovo, ktoré za posledné storočie pribudlo v inauguračných prejavoch. . . a ten druhý je 'Amerika' .“

Cieľ moderného korporátneho štátu je zrejmý: podporovať, pestovať a zakotvovať pocit spoločnej identifikácie medzi jeho občanmi. Na tento účel sme sa „my ľudia“ stali „my policajným štátom“.

*Rýchlo sa stávame otrokmi v područí anonymnej, bezmennej, byrokratickej totalitnej vládnej mašinérie, ktorá neúnavne narúša naše slobody prostredníctvom nespočetných zákonov, zákonov a zákazov.*

Akýkoľvek odpor voči takýmto režimom závisí od sily názorov v mysliach tých, ktorí sa rozhodnú brániť. To znamená, že my občania si musíme dávať veľký pozor, aby sme sa nenechali zmanipulovať, aby sme kráčali v súlade s represívnym režimom.

Beauchamp , ktorý píše pre *ThinkProgress* , naznačuje, že „ [jedným z najlepších liekov na zlých vodcov môže byť veľmi dobre politická demokracia](#) “.

Čo to však v praxi skutočne znamená?

Znamená to brať politikov na zodpovednosť za svoje činy a činy ich zamestnancov s využitím všetkých dostupných prostriedkov, ktoré máme k dispozícii: prostredníctvom investigatívnej žurnalistiky (čo sa kedysi označovalo ako štvrtý stav), ktorá osvetľuje a informuje, cez sťažnosti oznamovateľov, ktoré odhaľujú korupciu, cez súdne spory, ktoré spochybňujú nesprávne konanie, a prostredníctvom protestov a masových politických akcií, ktoré pripomínajú veľmociam, že „my ľudia“ sme tí, ktorí strieľajú.

Pamätajte, že vzdelanie predchádza čin. Občania musia robiť tvrdú prácu a vzdelávať sa o tom, čo robí vláda a ako ju brať na zodpovednosť.

Nedovoľte, aby ste existovali výlučne v echo komore, ktorá je obmedzená na názory, s ktorými súhlasíte. Vystavte sa viacerým mediálnym zdrojom, nezávislým aj mainstreamovým, a myslite sami.

Bez ohľadu na to, aké sú vaše politické sklony, nedovoľte, aby vaša stranícka zaujatosť zvíťazila nad princípmi, ktoré slúžia ako základ našej ústavnej republiky. Ako poznamenáva Beauchamp: „Systém, ktorý skutočne vedie ľudí k zodpovednosti voči širšiemu svedomiu spoločnosti, môže byť jedným z najlepších spôsobov, ako udržať ľudí bez svedomia pod kontrolou.

To znamená, že ak dovoľíme, aby sa volebná urna stala naším jediným prostriedkom na potlačenie policajného štátu, boj je už prehraný.

Odpor si bude vyžadovať občanov ochotných byť aktívnymi na miestnej úrovni.

Ak však budete čakať a konať, kým sa tím SWAT prevalí vašimi dverami, kým sa vaše meno nedostane na zoznam sledovaných teroristických organizácií, kým vás nenahlásia za také nezákonné činnosti, ako je zbieranie dažďovej vody alebo nechávanie vašich detí hrať sa vonku bez dozoru, potom to bude neskoro.

Tolko viem: nie sme anonymné čísla. Nie sme ozubené kolieska v stroji.

Ako objasňujem vo svojej knihe [Battlefield America: The War on the American People](#) a v jej fiktívnom náprotivku [The Erik Blair Diaries](#) , nie sme otroci.

Sme ľudské bytosti a momentálne máme možnosť zostať slobodnými – to znamená, ak budeme neúnavne obhajovať svoje práva a na každom kroku odolávať pokusom vlády dostať nás do reťazí.

Zakladatelia pochopili, že naše slobody neplynú z vlády. Neboli nám dané len preto, aby sme ich z vôle štátu odobrali. Sú neodmysliteľne naše. Rovnako tak cieľom vlády nie je ohrozovať alebo podkopávať naše slobody, ale chrániť ich.

Kým sa nedokážeme vrátiť k tomuto spôsobu myslenia, kým nebudeme môcť našim spoluobčanom pripomenúť, čo to skutočne znamená byť *slobodný* , a kým nebudeme môcť pevne stáť tvárou v tvár ohrozeniu našich slobôd, bude sa s nami naďalej zaobchádzať ako s otrokmi. otroctvo byrokratického policajného štátu riadeného politickými psychopatmi.

AUTOR: John W. Whitehead a Nisha Whitehead

Překlad: S.S.

[ZDROJ](#)